

تیم ملی کشتی فرنگی هم قهرمان جهان شد

اتفاق تاریخی

برای کشتی ایران

همین صفحه

سرمقاله

سعيد پای بند

توافق دفاعی مشترک عربستان و پاکستان، تحولی در ژئوپولیتیک منطقه

حمله اخیر اسرائیل به قطر، در کنار تبعات انسانی و سیاسی آن، یک تغییر مهم در معادلات امنیتی خاورمیانه را به وجود آورد. این حمله که بی‌تردید باعث تشدید تنش‌ها در منطقه شد، منجر به امضای توافقی تاریخی میان عربستان سعودی و پاکستان گردید. طبق این توافق، دو کشور متعهد شدند که در صورت حمله به یکی از آنها، دیگری نیز باید به دفاع از آن کشور بپردازد. این توافق، که به‌نوعی در راستای تقویت ائتلاف‌های امنیتی در برابر تهدیدات خارجی شکل گرفته، در چندین بعد ژئوپولیتیک و استراتژیک قابل تحلیل است.

سران سعودی و پاکستانی به‌دنبال حمله اسرائیل به قطر، توافق کردند که در صورت تهدیدات نظامی علیه هر یک از آنها، دیگر کشور باید در کنار هم‌پیمان خود ایستاده و از آن دفاع کند. این توافق، به‌ویژه با توجه به اینکه پاکستان یکی از معدود کشورهای دارای سلاح هسته‌ای در منطقه است و عربستان سعودی نیز به‌دنبال تقویت توانمندی‌های نظامی خود بوده، یک واکنش سریع و قاطع به حمله اسرائیل محسوب می‌شود. با امضای این توافق، نه تنها روابط امنیتی میان این دو کشور تقویت می‌شود، بلکه پیام سیاسی روشنی به کشورهای دیگر منطقه و جهان ارسال می‌شود که امنیت عربستان و پاکستان به‌ویژه در برابر تهدیدات خارجی، از جمله اسرائیل، به‌هیچ وجه قابل نقض نخواهد بود. حمله اسرائیل به قطر و توافق عربستان و پاکستان، تأثیرات عمیقی بر معادلات امنیتی و ژئوپولیتیک منطقه خاورمیانه خواهد داشت. به‌ویژه آنکه پاکستان به‌عنوان یک قدرت هسته‌ای در منطقه شناخته می‌شود و توانمندی‌های نظامی آن می‌تواند تعادل قدرت در خاورمیانه را تغییر دهد.

ادامه در صفحه ۶

بکشنبه ۲۰ شهریور ۱۴۰۴

۲۸ ربیع‌الاول ۱۴۴۷

۲۱ سپتامبر ۲۰۲۵

سال بیست‌ونگم

شماره ۶۰۰۴

۱۲ صفحه

۱۰۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

استبصار

چرا برخی رویکردهای داخلی ضد منافع ملی عمل می کند؟

تندروی داخلی خطرناک‌تر از تهدیدات خارجی

هفته‌های گذشته در حالی که نهادهای امنیتی و بالادستی کشور از احتمالاً بالای فعال شدن اسنپ‌یک اطلاع داشتند، مسعود پزشکیان اشاره مهمی به نقش تندروی‌ها در وضعیت کشور کرد. او گفته بود: دغدغه اصلی من، حتی پیش از بحث اسنپ‌یک، آن چیزی است که در داخل کشور در حال رخ دادن است. نگرانی اصلی من درباره نهمه‌ها و صداهایی است که بلند می‌شود و می‌خواهد همین وحدت و انسجام نوپایی را که تازه در حال شکل‌گیری‌ست، تضعیف کند. پدیده‌ی تندروی در سیاست ایران تنها به جدل‌های داخلی محدود نمانده، بلکه بارها در عرصه‌ی بین‌المللی نیز کشور را با هزینه‌های سنگینی مواجه کرده است. تصمیمات و رفتارهای افراطی، به‌ویژه زمانی که پای منافع ملی و پرونده‌های حساس دیپلماتیک در میان بوده، نه‌تنها فرصت‌های تاریخی برای کاهش فشارها را از بین برده، بلکه زمینه‌ی تحریم‌های تازه‌تر و انزوای بیشتر ایران را فراهم کرده است. نمونه‌ی روشن آن، قانون اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها است که در مجلس تصویب شد. در ظاهر هدف این قانون افزایش فشار بر طرف‌های غربی بود، اما در عمل به اذعان حسن روحانی و محمد جواد ظریف باعث شد مسیر مذاکرات احیای برجام به بن‌بست بخورد.

محمد عطریانفر، فعال سیاسی اصلاح‌طلب، در گفت‌وگو با رویداد۲۴ درباره اظهارات اخیر مسعود پزشکیان نسبت به برخی رفتارهای افراطی گفت: «تذکر مدیران ارشد کشور در بحران‌های پیش‌رو نسبت به حرکات‌های افراطی و تندروی برخی از نیروهای پیرامون، همواره یک امر جاری بوده است. روسای جمهور گذشته نیز در برهه‌های مختلف، چنین هشدارهایی داده‌اند و به نظر من این موضوع پدیده‌ای جدید یا متفاوت نیست.»

شرح در صفحه ۶

از «تحریم نمنده‌ی»۱۰احمدی نژاد تا فعال شدن مکانیسم ماشه

فعال شدن ماشه مثل یک زنگ خطر واقعی است

صفحه ۶

حضور مسعود پزشکیان در آمریکا می‌تواند معادلات گتشی پا غرب را تغییر دهد؟

دیپلماسی

به وقت

نیویورک

صفحه ۱۱

آزداسازی قیمت‌ها هم چارمساز نشد

خودرو همچنان در جاده گرانی

صفحه ۸

در حال بازگشت به بربریت هستیم

«تحریم دارو» جنگی خاموش و پنهان است

صفحه ۶

دیدارهای حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل راهگشامی شود؟

آخرین روزنه دیپلماسی در نیویورک

برای بازگشت به میز مذاکره، اما تفاوت‌های اساسی میان توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ و رفتار غرب در مذاکرات اخیر مشهود است. فضای سیاسی مذاکرات در پنج دور گفت‌وگوی تهران و واشنگتن و مذاکرات با کشورهای اروپایی، بر پایه تهدید، عدم قطعیت و فشار حداکثری شکل گرفته است. تغییر لحن و خواسته‌های نمایندگان آمریکایی در دور سوم مذاکرات، حمله نظامی در میانه گفت‌وگوها و بازی اهرمی تروئیک، بیش از آنکه نشانه تمایل به تفاهم باشد، بیانگر یک استراتژی هدفمند برای افزایش فشار بر ایران است. این فشارها نه تنها نیروهای دفاعی ایران، بلکه افکار عمومی داخلی را بر اساس بار روانی تحریم‌ها مورد توجه قرار می‌دهد.

رویکرد غرب حتی در مواجهه با پیشنهادهای تهران نیز سهل و منتفع بوده است. آخرین پیشنهاد عراقچی به تروئیکای اروپایی برای ایجاد فضای پیشبرد مذاکرات، با بی‌میلی طرف مقابل مواجه شد و نشان داد که سیاست غرب حفظ تنش و فشار است، نه تسهیل گفت‌وگو. اظهارات امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، در پاسخ به پیشنهادهای تهران از طریق رسانه اسرائیلی و پیش از رأی‌گیری شورای امنیت، نیز تأکیدی بر این سیاست است: مقابله با ایران محدود به برنامه هسته‌ای و درصدهای غنی‌سازی نیست، بلکه حفظ فشار سیاسی در سطح کلان، هدف اصلی غرب است.

مجمع عمومی سازمان ملل، تنها فرصت باقیمانده

با این حال، فرصت باقیمانده تا فعال شدن مکانیسم ماشه هرچند محدود، اما هنوز می‌تواند بستری برای دیپلماسی فراهم کند. تهران نیز در ارزیابی خود به این نتیجه رسیده که غرب، به‌رمز تمديد زمان یا ابزارهای دیپلماتیک، غالباً سیاستی مبتنی بر فشار و تنش را دنبال می‌کند. روند آهسته و محتاطانه ایران برای از سرگیری دیپلماسی در ماه‌های اخیر، نه تنها واکنشی به حمله نظامی میان مذاکرات بود، بلکه بر اساس دریافت کلی از سیاست ثابت غرب شکل گرفت که تسلیم شدن در رویارویی بیشترا تجویز کرده است. جمهوری اسلامی، با توجه به این ارزیابی، هیچ یک از این گزینه‌ها را قابل پذیرش نمی‌داند. با وجود شکاف‌های بزرگ در رسیدن به یک توافق میانه برای ایران و غرب، اما هنوز چشمه‌ها به حضور هیئت ایرانی در مجمع عمومی سازمان ملل دوخته شده است. آیا این حضور و مذاکراتی که در حاشیه مجمع شکل خواهد گرفت روزنه‌ای برای ورود به یک مرحله جدید از دیپلماسی خواهد بود؟

تیم ملی کشتی فرنگی هم قهرمان جهان شد

اتفاق تاریخی برای کشتی ایران

کرواسی، با کسب ۲ مدال طلا، ۲ نقره و ۳ برنز، با ۱۴۵ امتیاز، برای ششمین بار در تاریخ خود قهرمان جهان شد. در رده بندی تیمی ایران با ۱۴۵ امتیاز به‌عنوان قهرمانی دست یافت و پس از ایران تیم آمریکا با ۱۱۴ امتیاز دوم شد. تیم زاین نیز با ۱۱۱ امتیاز در جایگاه سوم ایستاد. کشتی آزاد ایران پیش از این ۵ مرتبه موفق به کسب عنوان قهرمانی جهان شده که آخرین مرتبه آن نیز ۱۲ سال پیش و در جریان رقابت‌های جهانی ۲۰۱۳ میلادی برگزار شده است. ایران پیش از این در سال‌های ۱۹۶۱، ۱۹۶۵، ۱۹۹۸، ۲۰۰۲ و ۲۰۱۳ بر سکوی قهرمانی جهان ایستاده است. همچنین تیم کشتی آزاد ایران ۹ مرتبه در سال‌های ۱۹۷۱، ۱۹۷۲، ۱۹۹۵، ۲۰۰۶، ۲۰۱۱، ۲۰۱۴، ۲۰۱۵، ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ عنوان نایب قهرمانی جهان را بدست آورده و ۱۴ مرتبه نیز در جایگاه سوم قرار گرفته است.

مدال نقره شد. این در حالی است که کشتی فرنگی امروز شنبه یک فینالیست دیگر دارد که محمدهادی ساروی می‌تواند ایران را صاحب مدال طلای دیگری کند. همچنین دانیال سهرابی در صورت پیروزی در جدول شانس مجدد به گروه بازنده‌ها می‌رود تا شانس کسب یک مدال برنز وجود داشته باشد. همچنین سه ملی پوش هم دور مقدماتی را پشت سر خواهند گذاشت و جزو شانس‌های مدال هستند. پیش از این تیم ملی کشتی آزاد نیز در فاصله یک روز مانده به پایان مسابقات عنوان قهرمانی جهان را به خود اختصاص داده بود تا برای نخستین بار در تاریخ کشتی ایران هر دو تیم ملی آزاد و فرنگی عنوان قهرمانی جهان را به خود اختصاص دهند.

تیم ملی کشتی آزاد ایران در رقابت‌های قهرمانی جهان ۲۰۲۵ در زاگرب

روز گذشته شورای امنیت سازمان ملل متحد در اقدامی که بسیاری آن را تحت فشار تروئیکای اروپایی و توصیه‌های ایالات متحده آمریکا ارزیابی می‌کنند، روند لغو تحریم‌های ایران را عملاً منتفی اعلام کرد. این تصمیم در شرایطی اتخاذ شد که تنها هشت روز تا مهلت فعال‌سازی مکانیسم ماشه باقی مانده و فرصت استفاده از ابزارهای دیپلماتیک برای تغییر فضای انسداد میان تهران و غرب به شدت محدود است.

امید محسنی در برنا می‌نویسد: روز گذشته شورای امنیت سازمان ملل متحد در اقدامی که بسیاری آن را تحت فشار تروئیکای اروپایی و توصیه‌های ایالات متحده آمریکا ارزیابی می‌کنند، روند لغو تحریم‌های ایران را عملاً منتفی اعلام کرد. این تصمیم در شرایطی اتخاذ شد که تنها هشت روز تا مهلت فعال‌سازی مکانیسم ماشه باقی مانده و فرصت استفاده از ابزارهای دیپلماتیک برای تغییر فضای انسداد میان تهران و غرب به شدت محدود است.

در واکنش به این اقدام، وزارت خارجه ایران بیانیه‌ای صریح صادر کرد. در این بیانیه، اقدام فرانسه، آلمان و بریتانیا «غیرقانونی، ناموجه و تحریک‌آمیز» خوانده شد. جمهوری اسلامی اعلام کرد «حق پاسخ‌گویی متناسب به هر اقدام غیرقانونی» را محفوظ می‌دارد.

بیانیه همچنین یادآوری کرد که این کشورها نه تنها به حملات اخیر اسرائیل و آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران واکنشی نشان ندادند، بلکه «تفاهم اخیر تهران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» را نیز نادیده گرفتند؛ تفاهمی که از دید بسیاری از ناظران، مهم‌ترین بهانه اروپایی‌ها برای فشار را رفع کرده بود.

این بیانیه پس از نشست شورای امنیت در شرایطی بر حق پاسخگویی تهران تأکید دارد که در روزهای گذشته موضوع خروج از ان‌بی‌تی توسط نمایندگان مجلس و گروه‌های مخالف برجام و توافق، طرح شده بود. این عده معتقدند که در پاسخ به افزایش فشارها و تهدیدهای نظامی باید از ابزار متنوع قانونی استفاده کرد. با این حال آخرین اظهارات نماینده ایران در سازمان ملل و برخی از اعضای دستگاه دیپلماسی نشان می‌دهد که هنوز فرصت‌ها برای ازسرگیری مذاکرات و بازیابی دیپلماسی شاید وجود داشته باشد. امیرسعيد ابروانی، نماینده ایران در سازمان ملل، پس از نشست اخیر شورای امنیت، عنوان کرد: «هفته آینده آقای عراقچی وزیر خارجه و رئیس جمهور پزشکیان در سفر به نیویورک با هم‌تایان اروپایی خود

خبر

غرب مسئولیت فرار از دیپلماسی را می‌پذیرد؟

ایران گام‌های لازم را برداشته است: با تروئیکای اروپایی گفت‌وگو کرده، با آژانس همکاری داشته و اگر شایعات درباره تماس میان نمایندگان ایران و آمریکا نیز صحت داشته باشد، حتی در بالاترین سطح دیپلماتیک هم ابتکار نشان داده است. بنابراین، منطق سیاست حکم می‌کند که مسئولیت هرگونه فرار از دیپلماسی اکنون بر دوش آمریکا و اروپاست.

در آستانه ششم مهر و موعد بازگشت احتمالی تحریم‌های شورای امنیت علیه ایران، شایعات درباره تماس میان نمایندگان ایران و آمریکا منتشر شده است. گرچه این خبرها هنوز به‌طور رسمی از سوی دو طرف تأیید نشده، اما حتی به‌عنوان گمانه‌زنی رسانه‌ای هم معنا و اهمیت خاصی دارد: ایران همچنان مذاکره را به‌عنوان راه‌حل نخست ترجیح می‌دهد.

روش‌شناسی دیپلماسی هسته‌ای تهران، به‌طور مشخص در یکسال اخیربر پایه مذاکره، تعامل، و اعتمادسازی مبتنی بوده است. آخرین حلقه از این زنجیره را وزیر امور خارجه ایران با رافائل گروسی، مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مصر رقم زد. عراقچی علاوه بر این، مذاکرات سازنده‌ای با کایا کالاس، کمیسر ارشد امور خارجه اتحادیه اروپا داشت. با این حال فرانسه و بریتانیا به همراه آمریکا، در موضعی متناقض به قطعنامه تمدید لغو تحریم‌ها علیه ایران رأی منفی دادند تا بار دیگر ثابت کنند که در پیشبرد راهبرد دیپلماسی، از ثبات رأی برخوردار نیستند. به خلاف آنها صدای رسمی و غالب ایران، پایبندی به مذاکره و گفت و گوست.

با این حال، فضای داخلی و منطقه‌ای خالی از صداهای متفاوت نیست. برخی محافل تندرو در ایران و خارج، در برابر فشارهای فزاینده غرب، از گزینه‌هایی چون بستن تنگه هرمز یا خروج از پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) سخن می‌گویند. موضع رسمی تهران اما همچنان اقبال به دیپلماسی و مذاکره است، اگرچه مسعود پزشکیان در آخرین موضع‌گیری خود بر این نکته تأکید کرده است که اسنپ‌یک مانع حرکت تکاملی ایران نخواهد شد. او در آیین تجلیل از برگزیدگان المپیادهای علمی گفت:«بدخواهان این سرزمین نمی‌توانند راه را بر ما ببندند؛ به هیچ وجه نمی‌توان جلوی کسی را که عزم و اراده و توانایی پیشرفت دارد، بست. ما هرگز در برابر زیاده‌خواهی‌ها تسلیم نشده و سرخم نخواهیم کرد، چرا که توانایی و قدرت تغییر داریم و کافی است به کسانی که توانایی و اراده دارند، اعتماد کنیم.»

انتخاب ایران؛ دیپلماسی یا پشتوانه میدان

سیاست هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران در چهار دهه گذشته، البته بر یک اصل روشن استوار بوده است: دیپلماسی بدون پشتوانه قدرت ملی به نتیجه نمی‌رسد، و میدان بدون چشم‌انداز دیپلماسی معنای خود را از دست می‌دهد. تاس‌های هرگز درهای گفت‌وگو را نبسته است؛ از مذاکرات فشرده برجام گرفته تا تماس‌های اخیر با اروپا، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و حتی آمریکا، همگی نشان از این دارد که تهران همواره به دنبال راه‌حل سیاسی بوده است.

در عین حال، اگر امروز طرف‌های مقابل حاضر به شنیدن صدای ایران‌اند، دلایل تنها ابتکارات دیپلماتیک نیست، بلکه واقعیت قدرت ایران در میدان است؛ ازقدرت بومی دفاعی تا ظرفیت‌های منطقه‌ای. این دو بُعد در کنار یکدیگر است که به سیاست خارجی کشور وزن و اعتبار می‌بخشد.

ایران گام‌های لازم را برداشته است: با تروئیکای اروپایی گفت‌وگو کرده، با آژانس همکاری داشته و اگر شایعات برقراری ارتباط میان نمایندگان ایران و آمریکا صحت داشته باشد، حتی در بالاترین سطح دیپلماتیک هم ابتکار نشان داده است. بنابراین، منطق سیاست حکم می‌کند که مسئولیت هرگونه فرار از دیپلماسی اکنون بر دوش آمریکا و اروپاست. اگر اروپا و آمریکا به‌جای تعامل، راه تهدید و تحریم را در پیش بگیرند، باید بپذیرند که خود زمینه‌ساز گسترش بحران شده‌اند. ایران در عمل نشان داده که حسن نیت دارد و آماده گفت‌وگوست؛ اکنون نوبت غرب است که پاسخ دهد.

به نظر می‌رسد دعوت به راه‌های اندی مثل بستن تنگه هرمز یا خروج از NPT بیش از آنکه راه‌حل باشد، بازی در زمین مخالفان دیپلماسی است. این اقدامات نه تنها دست ایران را در صحنه بین‌المللی می‌بندد، بلکه مشروعیت حقوقی کشور را نیز در معرض چالش قرار می‌دهد. تجربه نشان داده است که هر بار ایران با ابتکار دیپلماتیک همراه با قدرت میدانی پیش رفته، موفق به مدیریت بحران‌ها شده است؛ اما هرچا فشار حداکثری و اقدامات هیجانی غالب شده، هزینه‌ها چند برابربه‌رسان شده است.